

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **V. B.**, bytem X, zastoupený JUDr. Zdeňkem Kupkou, advokátem se sídlem Ostrava- Svinov, Tichá 464/1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem ul. 28. října 117, Ostrava 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. DSH/39569/2007/Hal ze dne 5.9.2007,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2010 č.j. 4As 2/2010-47 byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.9.2008 č.j. 58Ca 87/2007-19 a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Žalobce podal původně v zákonné lhůtě žalobu proti označenému rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9.2007, č.j. DSH/39569/2007/Hal, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v Bruntále, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 4.7.2007 č.j. DSH43100-07/823-2007/stl.

Žalobce v žalobě především namítl, že rozhodnutí žalovaného je v rozporu se zákonem. Poukazoval na to, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces a také na to, že se nemohl podrobit odběru krve, poněvadž je vážně nemocen. K žádnému jinému odběru biologického materiálu policisty vyzván nebyl. Navrhoval proto zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Rovněž se domáhal zaplacení náhrady nákladů řízení ze strany žalovaného

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 13.2.2008 zejména poukazoval na to, že napadené rozhodnutí žalovaného je vydáno v souladu se zákonem č. 361/2000 Sb. a s přestupkovým zákonem. Provedl podrobný rozbor vydaného rozhodnutí, které považuje za zcela odpovídající zákonným normám. Také výši uložených sankcí (pokutu 25.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí), pokládá za přiměřenou.

V řízení před správním orgánem byl žalobce zastupován A. P, na základě plné moci ze dne 22.5.2007.

Žalobce požádal o ustanovení advokáta, avšak jeho žádost byla zamítnuta usnesením krajského soudu ze dne 12.8.2009, neboť žalobce podmínky pro ustanovení zástupce z řad advokátů nesplnil. Žalobce je proto zastupován advokátem JUDr. Zdeňkem Kupkou na základě plné moci ze dne 30.10.2007.

Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.), tedy ke dni 5.9.2007.

V přezkoumávané věci krajský soud provedl důkaz obsahem správního spisu obou správních orgánů a rozsudkem Nejvyššího správního soudu v Brně č.j. 4As 2/2010-47 ze dne 17.2.2010 a zjistil:

- z rozhodnutí Městského úřadu v Bruntále ze dne 4.7.2007 č.j. DSH43100-07/823-2007/stl, že žalobce byl uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle § 22 odst. 1 písm. d), neboť svým jednáním porušil ust. § 5/1f) zákona č. 361/2000 Sb. Žalobce je vinen tím, že dne 24.4.2007 v 08.20 hod. v obci R. na silnici č. III/45214 jako řidič osobního motorového vozidla zn. X po pozitivní orientační dechové zkoušce přístrojem Dräger odmítnul přes výzvu policisty podrobit se vyšetření dle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 25 000. Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Dále byl žalobce zavázán k zaplacení nákladů řízení ve výši 1 000.- Kč,

- z přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2007, že tímto bylo zamítnuto odvolání žalobce proti shora citovanému rozhodnutí Městského úřadu v Bruntále ze dne 4. 7. 2007 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno,
- z oznámení přestupku ze dne 24.4.2007 Policie ČR, obvodní oddělení v Bruntále, že žalobce v 08.20 hod. řídil osobní automobil X po předchozím požití alkoholických nápojů. Dechové zkoušce se dobrovolně podrobil a vykazala hodnotu 0,26 promile. Lékařské vyšetření, odběr krve či moči, odmítl. Byla mu zakázána další jízda. Toto oznámení žalobce podepsal. Uvedl, že dne 23. 4. 2007 v době od 17.15 hod do 20 hod vypil asi šest dvanáctistupňových piv,
- z protokolu o ústním jednání správního orgánu ze dne 26. 6. 2007, že v něm žalobce uváděl, že dechová zkouška byla provedena s již použitým náustkem Po pozitivním výsledku dechové zkoušky se dožadoval jejího opakování, která však skutečně nebyla. Upozorňoval policisty na svůj závažný zdravotní stav pro který není schopen podrobit se odběru krve. O odběru moči mu policista nic neřekl,
- z výpovědi svědka bc. Z. S. ze dne 27.6.2007, že po dechové zkoušce s pozitivním výsledkem vyzval žalobce V. B., aby se podrobil lékařskému vyšetření. Žalobce pak komunikoval s ostatní osádkou svého automobilu a následně vyšetření odmítnul, že by ho „kolegové zpátky neodvezli.“ U přístroje náustek „rozdělával“ z originálního balení a nasadil do přístroje . Sdělil žalobci, jaké důsledky bude mít, když se nepodrobí lékařskému vyšetření a také mu sdělil, že lékař posoudí jeho informace o tom, že „bere nějaké léky“ . Z úst žalobce byl cítit pach po alkoholu,
- z výpovědi svědka Z. Z. ze dne 27.6.2007, že dne 24.4.2007 při provádění silniční kontroly byl žalobce vyzván po pozitivní orientační dechové zkoušce, aby se podrobil lékařskému vyšetření a odběru biologického materiálu. To odmítl. Uváděl, že předchozího dne vypil několik piv, protože Sparta vyhrála. Dále uváděl, že bere nějaké léky. V kontrolovaném vozidle sedělo více osob, z žalobce byl cítit alkohol. Svědek si vzpomíná, že nebyl důvod provést druhou dechovou zkoušku, policista bc. Z.S. postupoval při dechové zkoušce standardním způsobem podle předpisů ,
- z výpovědi svědka J. M. ze dne 13.6.2007, že byl spolujezdcem žalobce. Při kontrole silniční hlídkou podal žalobci policista přístroj s nasazeným náustkem. Svědek zaslechl, jak žalobce po dechové zkoušce řekl, že „to není možný“. Žalobce sám pak řekl svědkovi, že „odmítnul jít na krev“ a požádal svědka, aby on sám dál řídil vozidlo. Svědek věděl, že žalobce má nějaké zdravotní problémy,
- z výpovědi svědka V. M. ze dne 13.6.2007 bylo zjištěno, že mu připadalo, že náustek policista ani nerozbalil a nedal nový do přístroje před dechovou zkouškou a podal panu B. celý přístroj“ . Zaslechl jak policista říká žalobci, že má „0,2 alkoholu“,
- z evidenční karty řidiče ze dne 10.5.2007, že žalobce je držitelem řidičského

průkazu X, který vydal dne 23.8.2006 Městský úřad Bruntál. Žalobce je držitelem řidičských oprávnění A1, B, A18, A21, která získal 18.12.1964 a má ty to záznamy v přestupcích „ 8. 10.1998 nahlásil Dopravní inspektorát Bruntál č. j. ORBR-1102/DI-PR2000, alkohol 2,04 promile, § 201d/ trestního zákona (opilství), § 224/2 (ublížení na zdraví), přičemž dle rozhodnutí Okresního soudu v Bruntále 1T 41/1999 byl uložen zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 48 měsíců. K podmíněnému upuštění od zbytku trestu zákazu řízení všech motorových vozidel došlo se zkušební dobou do 25.8.2006 (Městský úřad v Bruntále č.j. ODSH-7545/03),

- ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který si nechal vypracovat žalobce primářem MUDr. I. D., že znalec došel k závěru, že žalobce trpí srdeční arytmií léčenou Warfarinem. V době dechové zkoušky na přístroji Dräger dne 24.4.2007 v 8.20hod nemohl mít žalobce v krvi žádný alkohol, který by docházel z doznaného pití alkoholu předchozího dne. Odmítnutí nařizovaného odběru krve, tedy ne lékařského vyšetření, s možným odběrem jiného biologického materiálu, je řádně zdůvodnitelné tělesným onemocněním,
- z lékařského potvrzení MUDr. J. A. - interní ambulance v Bruntále ze dne 30.4.2007, že žalobce je na trvalé antikoagulační terapii.... pravidelně medikuje Warfarin ... ve čtyřdenních cyklech. Potvrzení vydáno na žádost jmenovaného.

Z protokolu o ústním jednání Městského úřadu Bruntál, odboru silničního a dopravního hospodářství ze dne 27.6.2007 bylo zjištěno, že V. B. spolu se zmocněncem – tehdy A. P. – byli seznámeni s vyhlášením o skončení dokazování, s celou spisovou dokumentací, „tzn. se všemi podklady pro vydání rozhodnutí“...a následně „byl poučen, že se k podkladům může vyjádřit dle ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.“. Podepsání jsou D. Š., V. B., A.P.

Krajský soud opětovně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to v mezích žalobních bodů a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Přestupkem je podle zákona č. 200/1990 Sb. zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně. K odpovědnosti za přestupek stačí zavinění z nedbalosti. V ust. § 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění platném ke dni vydání rozhodnutí jsou dány povinnosti účastníka provozu na pozemních komunikacích, mimo jiné řídit se pokyny policisty. V ust. § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem. Dle ust. § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona řidič je

povinen podrobit se na výzvu policisty dechové zkoušce a v případě pozitivního zjištění i lékařskému vyšetření s odběrem krve nebo moči ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem.

Po zhodnocení provedených důkazů soud považuje za dostatečně prokázané, že žalobce se dopustil dne 24.4.2007 v 08.20 hod přestupkového jednání, přičemž spáchal přestupky, jak jsou uvedeny v ustanovení § 4 písm. b) a § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. Jeho jednání bylo v rozporu se shora citovaným ustanovením, které ukládá řidiči povinnost po pozitivní dechové zkoušce podrobit se na výzvu policisty lékařskému vyšetření s odběrem krve nebo moči ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem. Žalobce se odmítl podrobit lékařskému vyšetření jak bylo jednoznačně prokázáno z výpovědi svědků S.a Z., stejně jako oznámením přestupku, který žalobce také sám podepsal. Krajský soud nespatřuje rozpory mezi výpověďmi jednotlivých policistů, poněvadž nebylo shledáno, že by některý z policistů uváděl, že by se žalobce musel podrobit pouze vyšetření krve. V té souvislosti poukazuje soud na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011 č.j. 7 As 83/2010-63, v němž se zdůrazňuje : že „pomineme-li speciální důvody pochyb o nestrannosti jako např. rodinně-právní, kamarádský či jiný užší vztah policisty k účastníkům soudního či správního řízení nebo jiným osobám majícím zájem na jeho výsledku (tyto nevyšly najevo a nejsou tvrzeny), lze policistu považovat za nestranného svědka tehdy, není-li řádným způsobem motivován, ať již negativně či pozitivně, aby jeho svědectví vedlo k určitému výsledku daného řízení. Dle přesvědčení krajského soudu právě o tento případ šlo, přičemž podpořeno je i argumentem, že v oznámení přestupku ze dne 24.4.2007 je jednoznačně na předtisku, který žalobce vlastnoručně podepsal, uvedeno : „řidič byl řádně poučen a vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu, což odmítl“. Na tomto formuláři jsou také podepsáni oba policisté, nadstrážmistr Z. Z. i nadstrážmistr bc. Z. S., jakož i žalobce. Rovněž tak z vyjádření lékaře MUDr. J. A. ze dne 30. 4. 2007, které si žalobce nechal ihned vystavit, nevyplývá nic jiného než to, že žalobce užívá lék Warfarin a je na antikoagulační léčbě. Ani další námitku žalobce o tom, že policisté nerozbalovali detekční trubičku před žalobcem nepovažuje soud za důvodnou, neboť z výpovědi Bc. S. vyplynul jednoznačně opak. Policista svědek Z. uvedl, že si na detaily při rozbalování trubičky nepamatuje. Rovněž také z výpovědi obou policistů vyplývá, že nebylo nutno provádět opakovanou dechovou zkoušku žalobce, jelikož na výstupu z přístroje Dräger bylo jednoznačně uvedeno, že dechová zkouška vykázala 0,26 promile alkoholu, žalobce sám uváděl, že předchozího dne vypil šest dvanáctistupňových piv. Žalobce sám výstup z přístroje Dräger podepsal. Nebylo proto nutno zabývat se již množstvím požitého alkoholu žalobce před jízdou nebo během jízdy – rozhodující v daném případě je, že orientační zjištění přítomnosti alkoholu v dechu přístrojem Dräger bylo pozitivní, což i sám žalobce doznal a přesto lékařské vyšetření odmítl. Pokud jde o znalecký posudek, který si žalobce nechal vypracovat k tomuto nutno uvést že znalec jej prováděl na základě údajů o množství požitých alkoholických nápojů, jak je uváděl sám žalobce, přičemž žádné jiné údaje znalec neměl a ani mít nemohl. Žalobce tedy odmítl podrobit se odběru biologického

materiálu bezdůvodně, ačkoliv si musel uvědomit následků neuposlechnutí výzvy policistů.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že žalobce se dopustil přestupku ve smyslu ust. § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, protože bylo prokázáno, že odmítl lékařské vyšetření ke zjištění ovlivnění alkoholem, ačkoli toto by nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Pokud jde o osobu V.B., považuje soud za nutné zdůraznit, že podle jeho záznamů v evidenční kartě řidiče, tyto svědčí o sklonech k požívání alkoholu (a také milost prezidenta republiky Václava Havla byla udělena v souvislosti s rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 29.9.2000 sp.zn. 1T 41/99 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 11.12.2000 za trestné činy ublížení na zdraví dle § 224 odst. 1, 2 trestního zákona a ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 201 písm. d) trestního zákona).

Žalovaný proto správně zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí orgánu I. stupně (Městského úřadu v Bruntále ze dne 4.7.2007 č.j. DSH 43100-07/823-2007/stl) potvrdil.

Krajský soud tedy shrnuje, že po opětovném přezkoumání napadeného rozhodnutí jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (dle závazného právního názoru uvedeného v citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu) je nepochybné, že správní orgány v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu zhodnotily všechny podklady podle své úvahy a přihlédly ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. K provedení důkazů dle § 51 odst. 1 správního řádu užily všechny důkazní prostředky vhodné ke zjištění stavu. Správní orgán přezkoumal všechny žalobní námitky uváděné žalobcem i jeho předchozím zmocněncem, jakož i současným zástupcem, včetně námitky o neseznámení účastníka řízení s podklady pro vydání správního rozhodnutí, jakož i o vadě odůvodnění jeho výroku o uložení sankce.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) soud žalobu v souladu ustanovením ú 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s.ř.s.), přičemž rozhodl dle § 51 s. ř. s. se souhlasem účastníků bez jejich přítomnosti.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, kdy žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě, dne 28.12.2011

JUDr. Miroslava Ježoviczová
Samosoudkyně

